

Torilla tavataan tuttuja

Imatrankosken torin vahvuus on sen upea miljöö

Tiedote **15.7.2020 18:48**

Imatrankosken tori on ollut Inkerinaukiolla vuodesta 2016.

Kaunis kesäsää hellii heinäkuisen keskiviikkotorin asiakkaita. Torikahvilassa istuvat **Antti Ovaska** ja **Jarmo Mertanen** ovat vakituisia kävijöitä.

Molemmat käyvät torilla viikoittain. Kupillinen kahvia on yleisin ostos.

Ovaska ja Mertanen.jpg

Jarmo Mertanen ja Antti Ovaska nauttivat torikahveista auringonpaisteessa

– Kahvit juon yleensä. Kerran tähän tulee, niin tulee otettua vihannekset, jos on tarvis, Ovaska kertoo ostoksistaan.

Mertasen mukaan torille vetää sen sosiaalinen elämä.

– Ainakin täällä voi ihmisiä bongata. Tulen tapaamaan tuttuja ja seurailemaan liikennettä. Nauttimaan hyvää kahvia ja sillivoileipää.

Imatrankosken torin paikkaa on vaihdeltu vuosien saatossa usein. Antti Ovaska pitää torin nykyistä paikkaa hyvänä.

- Miusta tää on hyvässä paikassa. Harvasta kaupungista löytyy keskustasta muutama sata metriä tuollainen paikka kuin Imatrankoski. Tietysti parkkipaikkoja on aika vähän tässä läheisyydessä.

Miehet ovat panneet merkille venäläisturistien häviämisen katukuvasta koronan vuoksi.

- Hyvin hiljainen on katu. Ovaska sanoo.

- Siel ei korot kopise, täydentää Mertanen.

Savolaisen puutarhan tuotteita myyvän **Anna-Liisa Nokelaisen** mukaan venäläisten kävijöiden osuus onkin ollut Imatrankoskella merkittävämpi kuin Vuoksenniskalla.

Nokelainen.jpg

Anna-Liisa Nokelainen myy vihanneksia Suomen kauneimman rakennuksen edustalla.

Nokelainen sanoo, että torilta ostetaan tuotteita sesongin mukaan. Etuna on tuoreus.

- Täällä saa tuoretta. Ei ole säilytystä kylmiöissä. Ihmiset ostavat tomaattia, avomaakurkkua, kurkkua, juureksia. Vähän kaikkea mitä on tarjolla. Sesongin mukaan. Syksyä kohden myytävä lisääntyy. Mansikka jää pois, mutta tulee muuta tilalle.

Nokelainen näkee torin sosiaalisen merkityksen.

- Vakiasiakkaat käyvät hakemassa tuotteensa, oli keli mikä hyvänsä. Monelle vanhukselle tori on syy lähteä liikkeelle. Täällä tapaa tuttuja ja voi muutaman sanan aina vaihtaa.

Hilta Kymäläinen, 92 vuotta, etsii itselleen kenkiä. Mukana on tytär **Anu Kymäläinen**. Tällä kertaa sopivia kenkiä ei löytynyt, mutta niitäkin voi etsiä torilta

Kymäläinen.jpg

Hilta ja Anu Kymäläinen sovittavat kenkiä

- No kun ne on täällä niin halpoja. Sen tähän mie oon kolmet kengät ainakin ostanutkin tuosta, mutta nyt ei ollut sopivia. Jos pääsis näillä nykyisillä kengillä, Kymäläinen tokaisee, eikä vaikuta pettyneeltä vaikkei kenkiä tällä kertaa lähtenytään matkaan.

Anja Lankinen käy vaihtamassa muutaman sanan kukkia myyvän **Marja Sikasen** luona. Nyt Lankinen ei osta kukkia. Niitä haetaan enemmän keväällä ja syksyllä.

Sikanen ja Lankinen.jpg

Marja Sikanen ja Anja Lankinen vaihtavat kuulumisia

- Olin etsimässä kanttarelleja. Olivat loppuneet. Kun tässä lähellä asun niin tulee käytyä torilla. Yleensä ostan perunoita, mansikoita tähän aikaan.

Marja Sikanen myy kukkia torilla, vaikka on jo saavuttanut eläkeiän.

- Mie tykkään. Ennen minulla oli kukkakauppa tuossa Tainiontiellä. Sitten kun jäin eläkkeelle, niin nyt mie harrastan.

Se on tärkeintä, että tykkää työstänsä. Mikään raha ei korvaa, jos harmittaa joka aamu lähteä töihin, Lankinen summaa.

Sikasen paidan selkä.JPG

Marja Sikanen on hengeltään yrittäjä ja ylpeä Imatrasta